

[Dorte Bennedsen]

ligget i Miljøministeriet, jeg kan ikke huske, om det var i 1½ år, men i hvert fald i en meget lang periode. Det er klart, at med en sådan besked fra ministeren kan jeg ikke lade være med at blive bekymret. Kan det kæmpemæssige arbejde, denne lovpakke medfører, gennemføres i ministeriet inden for en bare nogenlunde rimelig periode?

Leif Hermann (SF):

Jeg skal i anden omgang, da det nu er en principdiskussion, begynde med at tage fat på det, som har været et gennemgående emne både for ministeren og for en del af de borgerlige ordførere – det kunne for så vidt også have været et gennemgående emne for Socialistisk Folkeparti – nemlig ansvarliggørelse af menneskene.

På mig virker den tale i nogen grad, som om menneskene her i landet har opført sig ganske uforsvarligt. De enkelte mennesker har hæmningsløst kastet sig ud i et ressourceforbrug og en ødelæggelse af naturen, og alle erindrede Naturfredningsforeningens kampagne i sin tid mod madpapir og æggeskaller i skovens haller.

Det er efter min opfattelse en ganske forkert analyse at lægge til grund for denne diskussion. Det havde været mere velanbragt, om ministeren og de borgerlige ordførere havde taget fat på de strukturer, som disse mennesker befinder sig i. Har de mennesker, der har opført sig så uansvarligt, og som nu skal ansvarliggøres, overhovedet haft nogen muligheder for at optræde ansvarligt?

Det er underligt, at når vi, siden ministeren tiltrådte, har diskuteret miljølovgivning, har det handlet om at ansvarliggøre det enkelte menneske. Naturligvis har det enkelte menneske ansvar for sine omgivelser, men det enkelte menneskes omgivelser påvirker altså også ansvaret. Det synes jeg man måske skulle tage stilling til. Det var derfor meget sigende, at fru Marianne Jelved ikke ønskede at kommentere spørgsmålet om en handlingsplan for en bæredygtig landbrugspolitik. Meget sigende!

Det har noget at gøre med, at de strukturer, som disse mennesker lever i, forhindrer dem i at være ansvarlige, og det har noget at gøre med en regering, der siger: Det går sandelig godt på landbrugsområdet, og det skal vi ikke begynde at pille ved ud fra andre miljømæssige betragtninger end dem, vi allerede har ført i marken.

Ministeren er meget glad for denne decentralisering og for, at lovforslagene har fået et tredimensionalt sigte: forenkling, forbedring og decentralisering tror jeg ministeren sagde.

I Socialistisk Folkeparti har vi intet imod, at man foretager en decentralisering og løbende undersøger mulighederne for at decentralisere i miljølovgivningen, men det er meget afgørende, at der følger en eller anden form for økonomi med. Da vi behandlede loven om affaldsdepoter, gjorde vi udtrykkeligt opmærksom på, at det var en ganske udmærket lov, men at der udestod et eneste, men meget alvorligt problem, nemlig økonomien.

Nu vil jeg så gerne vide: Vil miljøministeren, hvis disse lovforslag – det sker nok på et eller andet tidspunkt, forhåbentlig i en forbedret form – vedtages, sikre, at kommunerne og amtskommunerne får økonomiske muligheder for den ressourceindsats, der skal til fra deres side, for at dette overhovedet bliver til noget, der bare ligner et ansvar, og sikre, at ressourceindsatsen bliver effektiv i kraft af, at staten sætter økonomi bag den?

Det har ikke megen mening at snakke om decentralisering, hvis kommuner og amtskommuner får lov til at betale og indenrigsministeren kommer med alle mulige skrappe bemærkninger om, at de ikke må sætte skatterne i vejret. Dermed har man sat de kommuner og amtskommuner, som skal varetage disse opgaver, i en utrolig klemme, hvor deres effektivitet i forvaltningen af dette vil blive stærkt omtvistet.

Må jeg endelig gentage – jeg har også været lidt inde på det i mit ordførerindlæg i første omgang – at den ressourceindsats fra ministeriets side har været imponerende og ganske betydelig. Da vi i sin tid lavede vandmiljøplanen, brugte ministeriet utrolig mange ressourcer på at dække Folketingets udvalg ind. Set i forhold til vandmiljøplanen anser jeg det, der er lagt på bordet her, for at være en opgave, der er mindst 5 eller 10 gange så omfattende, hvis den skal gennemarbejdes ordentligt. Jeg går ud fra, at ministeren er klar over, at med det oplæg, der er lagt på bordet, og med de drøftelser, vi skal have i udvalget efter førstebehandlingerne, er udvalget til, at dette samlet kan gennemføres inden udgangen af folketingssamlingen, overordentlig små, hvis der overhovedet skal være overlevende.